

<p>Modře označené štítky znamenají, že není zaplacené předplatné! Předplatné na jeden rok je 38,10+ 1,90 (GST) = 40 kan. dolarů Cena 1.62 + 0.08 (GST) = 1.70 dolaru.</p>	<p>Agreement # 40005374/ Registration # 09089</p> <p>Datum, dokdy jsou noviny předplaceny, je v pravém horním rohu štítku!</p>	<p>J Time Committed A dělá konvenu</p>	<p>Telefon: 416/530-4222 Fax: 416/530-0069 E-mail: abe@zpravy.ca abe@satellite1-416.com</p>
--	--	---	--

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 20.

(420.)

Vol. 18.

Thursday,

October 23,

2008

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Život a perla

Život
nový život
co s sebou přináší
tajemství
tajemství postupně odkrývané
a přece ukryté
nový život
nová naděje
život
Bohem vyvolený
Bohem určený
Jeho milosti plně rozvinutý
„ne vy jste mne vyvolili“
jsou Jeho slova
potkáš perlu
zkoumáš její krásu
žasneš
z matného zrnka písku
jaká to proměna
třpyt se mísí s duhovými barvami
a perletí
vzácnost se rodí v bolesti
protřpěná bolest
- v překrásný skvost proměněná
tajemství
tajemství byti na zemi
nejdeš perlu
a zasadíš ji do svého náhrdelníku
náhrdelníku lidských vztahů
nitkami lásky protkanému
láska perly odkrývá
bolest a láska
jako perlorodka
plodí skvosty
bolest a láska na křži
odkrývá skvost nejvzácnější
tému se ty perly podobají
tím skvostem jsou formovány
vzácná perla
trvanlivá hodnota
Snadnější přehlédneš
ve zmatku pachtění za lepším zítřkem
který nikdy nepřijde
ani nemůže
vidíš jenom sebe
a perly
přehlížíš
lepší zítřek
tvoří perly lidských vztahů
rozumíš?
perla se nechválí
tíše slouží svým třpytem
ať chceš nebo nechceš
je tu!
šlápneš-li na ni
ublížíš i sobě
až se staneš perlou
porozumíš...
Život a perla
jaká podoba!
hleděj perly
ozdob nimi náhrdelník
a zůstanou s tebou na věky
Život a perla
Život je perla
Bohu milý život
je cennější než perla
Nataša Legierská - Klenba lásky

Poezie Nataši Legierské

Jsou to zvláštní lidé. Většinou se na ně zapomíná nebo se jejich činnost ohodnotí kýtkou a bonboniérkou za celoživotní práci. A přesto jsou něčím jako sůl země. Nejsou vidět, ale mají pro společnost nebo komunitu neuvěřitelný význam. Jejich práce je někdy absurdní. Například výuka češtiny a slovenštiny v dobách komunismu. Vždyt návštěva staré vlasti téměř nepřicházela v úvahu. Přesto Aneta Machová a Ludmila Čarková každou sobotu během školního roku několik desítek let naučily základy češtiny desítky, možná stovky dětí. Doba se změnila a mnozí z těch, kteří recitovali při různých slavnostech dnes žijí v Čechách i na Slovensku. Mnozí z nich jsou rádi, že se tam mohou podívat.

Koncem října se stěhuje z Toronto do severního Ontaria další nenápadná postava naší komunity Nataša Legierská. Přišla do Kanady v době normalizace v osmdesátých letech. Zapojila se do Československého baptistického sboru, kde učila děti v nedělní škole, editovala časopis *Slavná naděje*, vychovávala tři děti, ale hlavně nekonečné hodiny strávila při výuce hudby a zpěvu. Z její práce těžil nejen Československý baptistický sbor či Slovenský evangelický kostel svatého Pavla, a nejen v Torontu, ale i ve sborech v Kitcheneru a okolí, kde hrála na varhany, a celá krajanská komunita. Vzpomeňme jen na pásma vánočních koled vždy v prosinci. Ať již padal sníh nebo bylo teplo, najednou měl člověk pocit, že vánoce jsou zde a málokdo si uvědomoval, že za nácvikem stojí hodiny a hodiny dřiny a navčívání s dětmi. Při tom Nataša dokázala podchytit nejen děti, které chodily do kostela, ale i desítky dětí, které byly ze sekularizovaného prostředí. Při tom nikdy nedávala najevo své emoce, to, čím prochází ve svém životě. Její život nebyl jednoduchý. Snad proto možná mnohé překvapilo, když jí letos v nakladatelství Grantis vyšla kniha, kde své pocity sděluje. A opět udělala to jaksi nenápadně, bez reklamy, skromně.

ABE: Natašo, KLENBA LÁSKY je tvojí první knihou. Básně píšou většinou mladší lidé, pak s tím přestanou. Jak to bylo s Tebou, psala jsi v mládí, pak jsi přestala a pak zase začala, nebo jsi začala najednou až teď?

NL: Poezii jsem milovala, ráda jsem přednášela básně, ale nikdy jsem verše nepsala. Později, když jsem připravovala různé programy pro děti a mládež v rámci Československého baptistického kostela, vzhledem k nedostatku vhodných materiálů v českém a ve slovenském jazyce jsem začala skládat verše pro tuto věkovou kategorii. Rozhodujícím momentem, kdy jsem začala vyjadřovat své vnitřní myšlenkové procesy slovy, bylo uvědomění si, že to, co se v mém nitru odehrává, musí ven. Je zajímavé, že člověk, který se v období dětství a dospívání vyrovnává s určitými formami násilí, prochází specifickými fázemi po celý svůj život. Po dosažení věku dospělosti se takový jedinec soustředí na svůj momentální život - na kariéru nebo na rodinu. Potom přijde období takového

jakoby ustálení, kdy je kariéra na dobré cestě, děti odrůstají. Do toho relativního klidu najednou přicházejí vzpomínky na to, co bylo. To, co bylo potlačeno se vrací jako bumerang. Je velice těžké tomu čelit, protože to obyčejně přijde v tu nejméně příhodnou dobu. Vyrovnávání se s tím, co zasadilo rány znovu bolí. Aby bolest odešla, musí být aplikováno něco, co bolest zmírňuje, utiší, a člověk může jít dál. Musí dojít k vnitřnímu vyrovnání s tím, co zranilo a stále bolí. V mém případě to byly básně. Verše vznikaly v slzách. Pohlédnu-li zpět, uvědomuji si, že to byl určitý způsob terapie. Stále jsem měla tužku a papír po ruce.

ABE: Jak dlouho tato sbírka vznikala?

NL: První verše vznikly v roce 1987. Nejintenzivnější období bylo od roku 2000 až do vydání sbírky roku 2008.

ABE: Psala jsi pro křesťanský časopis Slavná naděje. Do jaké míry tě tato práce ovlivnila?

NL: Při této práci jsem si uvědomila skutečný dopad psaného slova a vzájemného sdílení. A to je vlastně

důvodem, proč jsem se nakonec rozhodla tyto velice osobní a citové verše uveřejnit. Porozuměla jsem tomu, že násilí prožito, prožívá a bude prožívat mnoho lidí. To je to, co člověk pochopí až s věkem. V mládí je totiž přesvědčený, že on je jediný, komu se „to děje“. Bez ohledu na to, jaký rok se píše a z jaké rodiny nebo společnosti pochází. Mnoho zla se dělo a děje pod rouškou křesťanství. Uvědomila jsem si, že tím mohu pomoci stejně postiženým. Poukázat v beznaději na naději.

ABE: V Torontu tě lidi znají, že jsi vedla zpěv, jsi hudebně nadaná, proč jsi se rozhodla pro tuto formu. Máš pocit, že bys chtěla z některých básní udělat spíš písně?

NL: Vzpomínám si na určité skladatelské pokusy v mládí. Později to byly spíš úpravy písní a skladbiček pro děti, se kterými jsem pracovala. V hudbě jsem vždy nacházela útěchu. Snad již od pěti let jsem každou možnou chvíli trávila u harmonia. A proč právě básně? Nad formou jsem snad ani nepřemýšlela. Charakterizovala bych tuto formu jako výkřik duše, která nechce zahynout. Myslím, že pro dramatickost by bylo obtížné verše zhudebnit. Nám všem známá zpěvačka a skladatelka písní Marka Rajna však má trochu jiný názor. Požádala mne o povolení některé verše zhudebnit. Možná nás na některém vystoupení překvapí tím, co ji inspirovalo.

ABE: Kdybys je chtěla recitovat s hudbou, jakou hudbu bys pro to zvolila?

NL: To je velice těžká otázka. Právě pro tu dramatickost. Miluji klasiku, liturgie mi imponuje, klasický jazz a blues mne dojmá, country si ráda poslechnu právě kvůli těm příběhům, které vypráví. K některým veršům by pravděpodobně byl nejvhodnější rock.

ABE: Kdo sbírku vydal a kde je možné ji koupit?

NL: Sběrka vyšla tento rok v českém nakladatelství Grantis. Zájemci o sbírku mohou napsat na e-mailovou adresu grantis@grantis.cz nebo natasha.legierska@sympatico.ca.

abe

NATAŠA LEGIERSKÁ PŘI PŘEBÍRÁNÍ KNIHY S ING. VLASTIMILEM BARTOŠEM, MAJITELEM NAKLADATELSTVÍ GRANTIS.

FOTO: O. LAURINC